Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

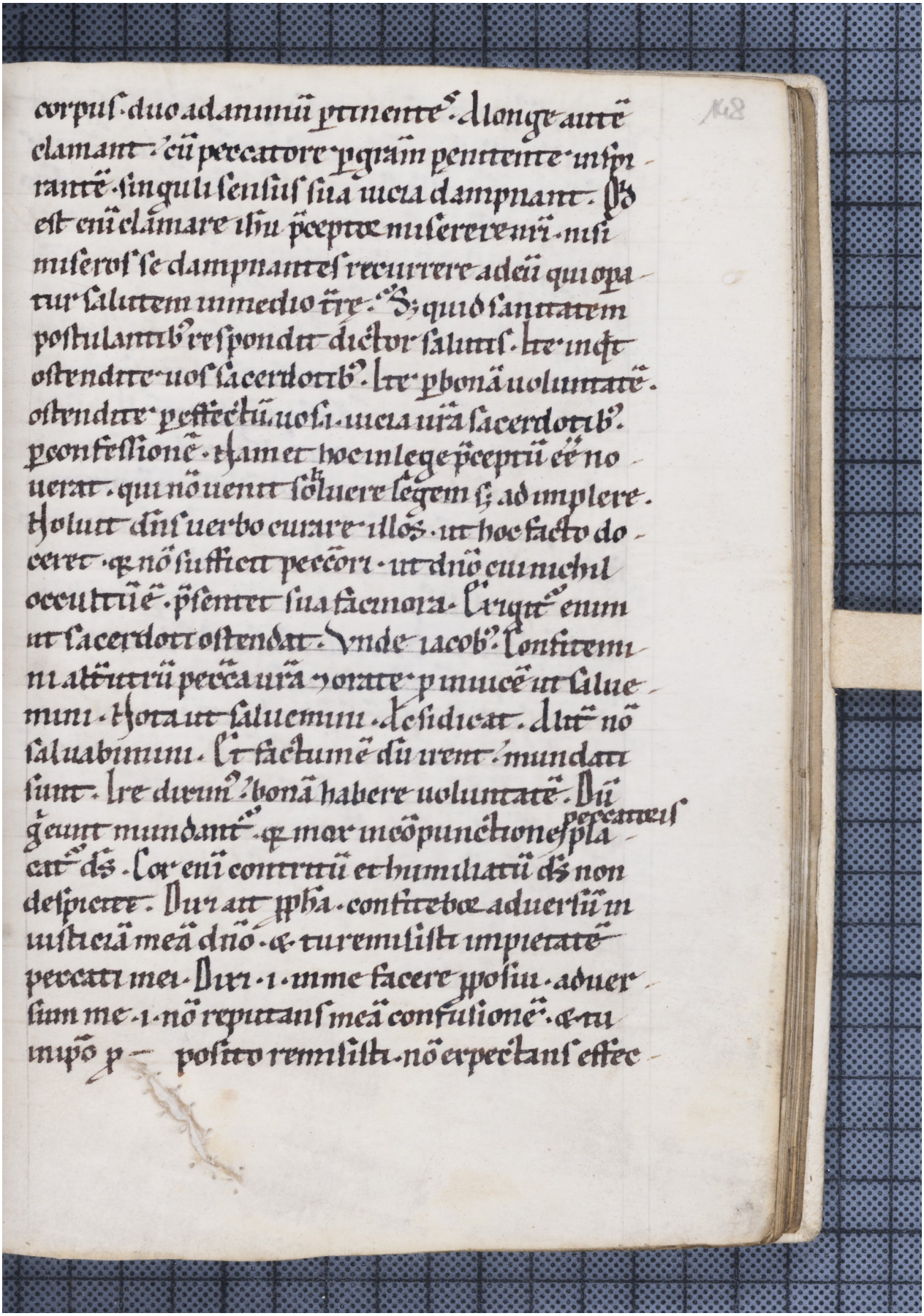

corpus. duo ad animū pertinentes. Alonge autē
clamant. cū peccatore pgrām penitente. insp
rantes. singuli sensus sua uicia dampnant. Id
est enim clamare ihu pceptor miserere mihi. nisi
miseros se dampnantes recurrere adeū qui opa
tur salutem in medio terre. Et quod sanitatem
postulantib' respondet dictor salutis. ite inqt
ostendite uos sacerdotib'. ite pbonā uoluntatē.
ostendite pfectū uosti. uicia uīa sacerdotib'.
pconfessionē. Hamet hoc in lege pceptū et no
uerat. qui nō uenit soluere legem sed adimplere.
Voluit dns uerbo curare illos. ut hoc facto do
ceret. q nō sufficit peccori. ut dnō cui nichil
occultū ē. pfitentur sua facinora. Virqtē enim
ut sacerdoti ostendat. Vnde iacob'. Confitemi
ni alterutrū peccata uīa. orate p invicē ut salue
mini. Hora ut saluemini. desidiat. dicit nō
saluabimini. Vt factum ē diuerti. mundati
sunt. ite dum' bonā habere uoluntatē. Dū
geunt mundantē. q mor in cōpunctione peccatis
placat ds. Cor enim contritū et humiliatū ds non
despicit. Dicit ipha. confitebor aduersū in
iustitiā meā dnō. q tu remisisti impietatē
peccati mei. Dixi. i. in me facere pposui. aduer
sum me. i. nō reputans meā confusionē. q tu
mihi p — posito remisisti. nō expectans effec